

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/42/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5120204855
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Hartelová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5120204855.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a členov senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a JUDr. Jozefa Turzu, v právnom spore žalobcu: Mesto Žilina, so sídlom Námestie obetí komunizmu 3350/1, 010 01 Žilina, IČO: 00 321 796, zastúpeného právnym zástupcom JUDr. Lukášom Bútorom, advokátom so sídlom A. B. XX, XXX XX C., proti žalovanému: QPI TRADE, s. r. o., so sídlom Veľká Okružná 54, 010 01 Žilina, IČO: 47 445 785, zastúpenému právnym zástupcom Advokátska kancelária JUDr. Peter Strapáč, PhD., s. r. o., so sídlom Ul. 17. novembra 3215, 022 01 Čadca, IČO: 50 473 522, o zaplatenie 1.594,65 eur (pôvodne 981,20 eur) s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 32C/33/2020-87 zo dňa 18. januára 2022, v spojení s opravným uznesením č. k. 32C/33/2020-128 zo dňa 08. marca 2023, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu, v spojení s opravným uznesením, potvrdzuje.

Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

- Okresný súd Žilina (ďalej „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 32C/33/2020-87 zo dňa 18. 01. 2022, v spojení s opravným uznesením č. k. 32C/33/2020-128 zo dňa 08. 03. 2023, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi do troch dní od právoplatnosti rozsudku sumu 1.594,65 eur s úrokom z omeškania tak ako je špecifikovaný vo výroku I. rozsudku, v spojení s opravným uznesením. Žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.
- V odôvodnení konštatoval, že žalobou podanou dňa 23. 04. 2020 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 981,20 eur s príslušenstvom predstavujúcej nezaplatené nájomné na základe Zmluvy o nájme garážového státia č. Z124/2017 zo dňa 22. 05. 2017 v automatickom garážovom systéme v D. E. pri bytovom dome súp č. XXXX na F. G. H. XX v C. a Zmluvy o nájme garážového státia č. Z123/2018 zo dňa 30. 04. 2018 za obdobie december 2017 až apríl 2020.
- Žalovaný v priebehu konania namietal nárok uplatnený žalobcom z dôvodu, že žalobca si uplatňuje nárok za službu, ktorá mala vady – nefungovala riadne, z ktorého dôvodu žalobcovi aj odovzdal kartu, ktorá mu bola vydaná k parkovaciemu miestu, s požiadavkou na zrovnanie nápravy a kompenzácie za nefunkčnú službu. Uviedol, že voči žalobcovi eviduje nárok z titulu väd služby, ktorý si započítava na uplatnený nárok žalobcu, do ním uplatňovanej výšky.
- Uznesením zo dňa 11. 11. 2021 súd pripustil zmenu žaloby, na základe ktorej sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 1.594,65 eur spolu s úrokom z omeškania ako je uvedený v uznesení.
- Súd mal vykonaným dokazovaním preukázané, že žalobca ako prenajímateľ a žalovaný ako nájomca uzatvorili dňa 22. 05. 2017 zmluvu o nájme, na základe ktorej žalobca dal žalovanému do nájmu (užívania) garážové státie v automatickom parkovacom systéme v D. E., pri bytovom dome F. H. XXXX I. F. G. H. XX A. C., za čo sa žalovaný zaviazal žalobcovi platiť mesačné nájomné vo výške 28,33 eur

splatné do 10. dňa každého mesiaca. Nájomný vzťah bol uzatvorený na dobu neurčitú. Strany sporu dohodou ukončili nájomnú zmluvu ku dňu 30. 04. 2018. Dňa 30. 04. 2018 strany konania uzatvorili zmluvu o nájme, na základe ktorej žalobca dal žalovanému do nájmu (užívania) garážové státie v automatickom parkovacom systéme v D. E., pri bytovom dome F. H. XXXX I. F. G. H. XX A. C., za čo sa žalovaný zaviazal žalobcovi platiť mesačné nájomné vo výške 34,- eur, splatné do 10. dňa každého mesiaca. Zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú od 01. 05. 2018.

6. Citujúc ust. § 663, § 664, § 668 ods. 1, § 671 ods. 1, § 673, § 674, § 675, § 517 ods. 1 vety prvej, ods. 2 Občianskeho zákonníka súd žalobe žalobcu vyhovel, majúc za preukázané, že žalobca má voči žalovanému titulom uzatvorenej zmluvy o nájme pohľadávku vo výške uplatnenej v konaní. Skutočnosti, ktoré uvádzal žalovaný, týkajúce sa zápočtov vo vzťahu k reklamácií, neboli v konaní preukázané. Reklamácia tvrdená zo strany žalovaného bola nepreukázaná, a teda nedôvodná. Keďže žalovaný je v omeškaní s plnením voči žalobcovi, súd priznal žalobcovi i nárok na úrok z omeškania z jednotlivých dlžných súm, dňom nasledujúcim po splatnosti mesačného nájomného.

7. O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) a žalobcovi ako úspešnej strane konania priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

8. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný z dôvodov podľa § 362 ods. 1 písm. f), g), h) C. s. p. odvolanie, ktorým sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

9. Podľa žalovaného súd prvej inštancie nesprávne posúdil nárok žalobcu, pretože neprihliadol dostatočne na jeho obranu, že služby a predmet nájmu boli poskytnuté vadne. Súd sa nevysporiadal s otázkou, že ak je predmet nájmu poskytnutý vadne, či má prenajímateľ nárok na úhradu nájomného, pretože je jeho zákonnou povinnosťou prenechať predmet nájmu v stave spôsobilom užívania. Záver súdu o tom ako uniesol bremeno tvrdenia a bremeno dôkazu považuje za nedostatočne odôvodnený.

10. Žalovaný namietal, že súd sa nedostatočne vysporiadal s otázkou v akom právnom režime bola nájomná zmluva uzavretá a jeho odôvodnenie je v tomto smere nedostatočné. V ich prípade sa jednalo o nájomnú zmluvu uzavretú medzi podnikateľmi. Zmluvný typ nájomnej zmluvy je upravený výhradne v Občianskom zákonníku, preto je pre neho prekvapivé, že súd uznesením zo dňa 11. 11. 2021 pripustil zmenu žaloby kde sa žalobca ďalej v konaní domáhal vydania rozsudku, ktorým sa okrem istiny domáhal zaplata úroku z omeškania. Pokiaľ je nájomná zmluva uzatvorená v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka, nemôže sa žalobca domáhať úroku z omeškania, ale poplatku z omeškania z dlžnej sumy. Súd podľa žalovaného nepostupoval správne, keď pripustil takúto zmenu žaloby.

11. Žalovaný rozporoval tvrdenia, že neboli reklamované výpadky automatického parkovacieho systému, keďže ako bolo zistené z výsluchu svedkyne J. K., jedná sa o automatický parkovací systém elektronický, čiže je tam možnosť poruchy pri údere blesku. Z tohto dôkazu je zrejmé, že mala existovať vedomosť, že predmetný parkovací systém trpí nedostatkami v prípade zmeny počasia, čiže žalobca porušil ust. § 664 Občianskeho zákonníka, pretože mu ako nájomcovi neprenechal vec v takom stave, aby bola schopná riadneho užívania, neupozornil ho na to, že tento systém môže mať výpadky, čo malo negatívny dopad na užívanie predmetu nájmu.

12. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že žalovaný svoje tvrdenie o vadách poskytnutého predmetu nájmu ničím nepreukázal. Ku konaniu pristupoval pasívne a vytýčených pojednávaní sa bez ospravedlnenia nezúčastňoval. Tvrdenie o vadách predmetu nájmu bolo navyše vyvrátené svedeckou výpoveďou J. K..

13. Argumentáciu žalovaného ohľadne príslušenstva uplatnenej pohľadávky považoval za nezrozumiteľnú, keď na jednej strane žalovaný tvrdí, že ide o vzťah, na ktorý sa okrem zmluvného typu nájomnej zmluvy vzťahujú ustanovenia Obchodného zákonníka, následne poukazuje na použitie ust. § 697 Občianskeho zákonníka, čo je systematicky ustanovenie týkajúce sa nájmu bytov.

14. Skutočnosť, že do budovy z času na čas udrie blesk ako vyššia moc a z tohto dôvodu vypadne na sídlisku alebo v bytovom dome prúd, čo je okamžite opravované na diaľku, nijako nepreukazuje, že by išlo o nejaké inherentné vady predmetu nájmu. Režim nahlasovania väd, ako aj prípadnej kompenzácie, boli medzi stranami v rámci zmluvnej voľnosti v zmluve dostatočne osobitne upravené, na čo v konaní poukazoval. Žiadne vady zo strany žalovaného však nahlasované neboli, takže k ich uplatneniu ani nemohlo dôjsť.

15. Podľa žalobcu súd vykonal všetky relevantné dôkazy a dostatočne zistil skutkový stav a vec správne právne posúdil.

16. Žalovaný v replike (vyjadrenie k vyjadreniu žalobcu) zotrval na vyjadreniach produkovaných v podanom odvolaní.

17. Opätovne poukázal na povinnosť prenajímateľa nechať nájomcovi prenajatú vec v stave spôsobilom na dohodnuté užívanie. Keďže prenajímateľ vedel o nedostatkoch a prípadných výpadkoch automatického parkovacieho systému, mal ho na ne prinajmenšom vopred upozorniť, čo sa nestalo.

18. Súd podľa žalovaného dostatočne neprihliadol na to, že v konaní bolo preukázané, že predmet nájmu nebol spôsobilý na riadne užívanie, a teda žalobca nemal nárok na nájomné.

19. Ďalšie vyjadrenia neboli stranami konania v odvolacom konaní produkované.

20. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a tento podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

21. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, odvolania žalovaného, vyjadrenia žalobcu a obsahu spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie, spôsobom zodpovedajúcim kontradiktórnej povahe konania, z vykonaného dokazovania správne zistil skutkový stav veci, ktorý následne i správne právne posúdil. Odvolanie žalovaného vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné.

22. Okresný súd svoje rozhodnutie založil na zistení, že medzi stranami konania bola uzavretá nájomná zmluva, ktorej predmetom bolo garážové státie a žalovaný ako nájomca si neplnil svoju povinnosť platiť dohodnuté nájomné. Žalovaný v odvolaní uvedené zistenia súdu prvej inštancie nenamietal.

23. Žalovaný sa v konaní bránil tým, že predmet nájmu nemohol pre jeho vady riadne užívať, svoje tvrdenia v tomto smere však žiadnym spôsobom nepreukázal.

24. Odvolací súd v tejto súvislosti vo vzťahu k dôkaznému bremenu uvádza, že v spore nedokazuje vždy len žalobca, ale v závislosti od procesnej situácie môže dochádzať k presunu bremena tvrdenia a dôkazného bremena na žalovaného. Žalobca je v zásade povinný tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré opodstatňujú jeho ohrozené alebo porušené právo, resp. právom chránený záujem; žalovaný je povinný (za predpokladu, že chce byť úspešný v spore) tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré právo žalobcu vylučujú. Preto pokiaľ žalovaný tvrdil, že predmet nájmu nebol spôsobilý na riadne užívanie, pri poskytovaní služby dochádzalo k vadám, spočívalo dôkazné bremeno v tomto smere na ňom. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu na preukázanie svojho tvrdenia navrhol výsluch konateľa žalovaného L. L. a svedka E. L., ktorý mal byť spolu s konateľom žalovaného u žalobcu pri vrátení parkovacej karty žalobcovi a zamestnankyne žalobcu, ktorej bližšie údaje, za účelom jej identifikácie a predvolania, neuviedol. Žalovaný sa však na súdne pojednávanie dňa 21. 09. 2021, na ktoré bol riadne predvolaný, nedostavil. Nedostavil sa ani na pojednávanie dňa 18. 01. 2022, na ktorý termín bolo predchádzajúce pojednávanie odročené práve za účelom výsluchu konateľa žalovaného a svedka E. L., ktorého prítomnosť na pojednávaní mal zabezpečiť žalovaný. Na pojednávanie dňa 18. 01. 2022 sa nedostavil ani konateľ žalovaného, ktorý bol na pojednávanie predvolaný aj osobitne, súdnu zásielku si však neprevzal. Žalovaný na uvedenom pojednávaní nezabezpečil ani prítomnosť svedka E. L.. Žalovaný tak neunesol dôkazné bremeno ohľadne svojho tvrdenia, že predmet nájmu nebolo možné pre vady riadne užívať, že uvedené reklamoval a žiadal o nápravu a že z uvedeného dôvodu žalobcovi odovzdal parkovaciu kartu. Záver, že v prípade sporu je na nájomcovi, aby preukázal, že tu sú podmienky pre použitie § 673 Občianskeho zákonníka pritom vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Cdo 3/1997, na ktoré žalovaný poukazoval v replike.

25. Pokiaľ žalovaný v odvolaní poukazoval na výpoveď svedkyne K., s tým, že z tejto vyplýva, že v parkovacom systéme je možnosť poruchy pri údere blesku, samotná skutočnosť, že môže dôjsť k poruchám systému nepreukazuje, že k týmto aj došlo, a že z tohto dôvodu nemohol žalovaný predmet nájmu dohodnutým spôsobom užívať.

26. Vzhľadom na uvedené a nepreukázanie podmienok pre použitie § 673 Občianskeho zákonníka neobstojí námietka žalovaného o nedostatočnom prihliadnutí na jeho obranu, že služby a predmet

nájmu boli poskytnuté vadne. Pokiaľ žalovaný nepreukázal, že predmet nájmu trpel vadami, pre ktoré nemohol prenajatú vec dohodnutým spôsobom užívať, bolo by zároveň nadbytočné zaoberať sa tým, či má prenajímateľ nárok na úhradu nájomného v prípade poskytnutia vadného plnenia (predmetu nájmu).

27. Ako nedôvodnú odvolací súd vyhodnotil aj námietku žalovaného o nedostatočnom vysporiadaní sa s otázkou právneho režimu uzatvorenej zmluvy s poukazom na to, že v prípade aplikácie Občianskeho zákonníka sa veriteľ pri omeškaní dlžníka môže domáhať poplatku z omeškania, nie úroku z omeškania. Odvolací súd v nadväznosti na uvedenú odvoláciu námietku uvádza, že z odôvodnenia napadnutého rozhodnutie je zrejmé, že súd prvej inštancie na právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúceho nájomné zmluvy (§ 663 a nasl.), ustanovenia Občianskeho zákonníka aplikoval aj na omeškanie dlžníka (§ 517 ods. 1, 2). Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal, že v prípade nájomnej zmluvy uzavretej podľa Občianskeho zákonníka sa nemožno domáhať úroku z omeškania, ale poplatku z omeškania, odvolací súd uvádza, že v zmysle ust. § 517 ods. 2 veta pred bodkočiarkou Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Z ust. § 697 Občianskeho zákonníka, na ktorý v odvolaní poukazyval žalovaný, vyplýva, že poplatok z omeškania je povinný zaplatiť nájomca v prípade nezaplatenia nájomného alebo úhrady za plnenia poskytované s užívaním bytu. V danom prípade predmetom nájmu nie je byt, ale garážové státie, a teda námietka žalovaného o nemožnosti domáhať sa úrokov z omeškania nie je dôvodná. Odvolací súd v tejto súvislosti zároveň dodáva, že úrok z omeškania si žalobca uplatnil už v pôvodnej žalobe, nie až v návrhu na pripustenie zmeny žaloby zo dňa 20. 09. 2021, ako uvádza žalovaný v odvolaní. Pokiaľ ide o výšku úroku z omeškania, túto žalovaný v odvolaní nenamietal.

28. Odvolací súd v nadväznosti na tvrdenie žalovaného, že nájomná zmluva bola uzavretá medzi podnikateľmi, dodáva, že účastníkmi nájomnej zmluvy neboli podnikatelia, ale žalovaný ako právnická osoba - podnikateľ a žalobca – mesto ako subjekt verejného práva. V zmysle § 261 ods. 2 Obchodného zákonníka sa ustanoveniami tretej časti Obchodného zákonníka, upravujúcou záväzkové vzťahy, spravujú (okrem záväzkových vzťahom medzi podnikateľmi) záväzkové vzťahy medzi subjektom verejného práva, ak sa týkajú zabezpečovania verejných potrieb alebo vlastnej prevádzky a podnikateľmi pri ich podnikateľskej činnosti. Z obsahu nájomnej zmluvy nevyplýva, že na strane žalobcu ako prenajímateľa išlo o zabezpečenie jeho vlastnej prevádzky, ani zabezpečenie verejných potrieb. Z tejto zároveň nevyplýva, že zo strany žalovaného ako nájomcu išlo o zmluvu uzatváranú v súvislosti s jeho podnikateľskou činnosťou. Právny vzťah medzi stranami konania založený predmetnými nájomnými zmluvami tak mal povahu občianskoprávneho vzťahu, nie obchodnoprávneho, keď pokiaľ ide o samotný nájomný vzťah založený nájomnou zmluvou, na tento je v každom prípade potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, keďže nájomná zmluva je ako zmluvný typ upravená len v Občianskom zákonníku.

29. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a závery odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu, vrátane výroku o trovách konania, ktorý nebol osobitne napadnutý odvolaním a vo vzťahu ku ktorému súd aplikoval správne zákonné ustanovenia, ako vecne správny potvrdil.

30. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou odvolacieho konania bol žalobca, a to v celom rozsahu, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

31. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)